

Sag C-420/23**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

7. juli 2023

Forelæggende ret:

Supremo Tribunal Administrativo (Portugal)

Afgørelse af:

24. maj 2023

Sagsøger:

FAURÉCIA – Assentos de Automóvel, Lda.

Sagsøgt:

Autoridade Tributária e Aduaneira (skatte-, afgifts- og toldmyndighed)

Hovedsagens genstand

FAURÉCIA – ASSENTOS DE AUTOMÓVEL, LDA., sagsøgeren, har anlagt søgsmål ved afdelingen for skatte- og afgiftsretlige sager i plenum ved Supremo Tribunal Administrativo (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) til prøvelse af afgørelse truffet af Centro de Arbitragem Administrativa (center for forvaltningsvoldgift, herefter »CAAD«) den 3. november 2020 (herefter »den anfægtede afgørelse«) og gjort gældende, at denne afgørelse er i strid med en anden afgørelse truffet af CAAD den 6. oktober 2020 (herefter »den tilgrundliggende afgørelse«), idet der i disse to afgørelser blev valgt åbenbart modstridende løsninger.

Genstanden for denne sag er vurderingen af, om artikel 7, stk. 2, i Código do Imposto do Selo (lov om stempelafgift) – som fastlægger det territoriale anvendelsesområde for samme bestemmelses stk. 1, litra g), hvad angår anvendelsen af fritagelsen for stempelafgift af finansielle transaktioner udført i forbindelse med en *cash pooling*-kontrakt – er forenelig med EU-retten, navnlig princippet om ikke-forskelsbehandling og princippet om fri bevægelighed for

kapital som fastsat i artikel 18 TEUF, artikel 63 TEUF og artikel 65, stk. 3, TEUF, der finder anvendelse i den nationale retsorden i henhold til artikel 8, stk. 4, i Den Portugisiske Republiks forfatning.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Fortolkningen af EU-retten – artikel 267 TEUF

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 7, stk. 2, i Código do Imposto do Selo (lov om stempelafgift), hvorefter kortfristede kontanttransaktioner mellem to enheder, der er hjemmehørende i Portugal, eller hvor låntageren er hjemmehørende på Portugals område (og kreditoren er hjemmehørende i Den Europæiske Union), men ikke transaktioner, hvor låntageren (skyldneren) er hjemmehørende i en medlemsstat i Den Europæiske Union, og långiveren (kreditoren) er hjemmehørende i Portugal, er fritaget for stempelafgift, forenelig med princippet om ikke-forskelsbehandling og princippet om fri bevægelighed for kapital som fastsat i artikel 18 TEUF, artikel 63 TEUF og artikel 65, stk. 3, TEUF?

Anførte EU-retlige forskrifter

Artikel 18 TEUF, artikel 63 TEUF og artikel 65, stk. 3, TEUF (princippet om ikke-forskelsbehandling og princippet om fri bevægelighed for kapital)

Anførte nationale forskrifter

Lei n.º 150/99, de 11 de setembro, que aprova o Código do Imposto do Selo (lov nr. 150/99 af 11.9.1999 om godkendelse af lov om stempelafgift): navnlig artikel 7, stk. 1, litra g), og stk. 2

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Sagsøgeren er et erhvervsdrivende selskab, som fremstiller og markedsfører overtræk, skum, betræk og metalstrukturer til bilsæder.
- 2 På tidspunktet for de faktiske omstændigheder var sagsøgeren ejet af selskaberne Faurécia Investments, S.A., med hjemsted i Frankrig (99,99%) og Financière Faurécia, S.A., med hjemsted i samme land (0,01%).
- 3 Den 23. februar 2000 indgik selskabet Financière Faurécia, S.A., med enhederne i koncernen en »Convention d’Omnium«, som bestod i en aftale om *cash pooling*

med henblik på håndtering af likviditeten i koncernens forskellige enheder i forskellige lande.

- 4 Den 8. juni 2009 fandt selskabet Financière Faurécia, S.A., det nødvendigt at revidere den gældende aftale om *cash pooling* og indgik til dette formål en »BNP Paribas Cash Centralisation Agreement« med den finansielle enhed BNP Paribas, S.A., om levering af en ydelse vedrørende centralisering af håndteringen af koncernens likviditet med henblik på at ensarte saldoerne på de forskellige konti.
- 5 Sagsøgeren tilsluttede sig den 20. juli 2010 denne aftale om *cash pooling* i koncernen ved en »Bulletin d'Adhésion«.
- 6 Den 30. december 2010 indgik sagsøgeren, Financière Faurécia, S.A., og Faurécia Investments, S.A., en kontrakt om subrogation/overdragelse af kredit, i henhold til hvilken Faurécia Investments, S.A., og sagsøgeren indgik en ny lånekontrakt med virkning fra den 1. januar 2011. I forbindelse med denne kontrakt har sagsøgeren status af långiver, mens Faurécia Investments, S.A., har status af låntager: Førstnævnte ydede sidstnævnte et lån i form af en etårig revolverende kredit til et beløb på maksimalt 65 000 000,00 EUR, idet der blev aftalt betaling af renter svarende til det månedlige Euribor-gennemsnit, afrundet til 1/16 af 1% og forhøjet med 0,5% om året, som forfaldt ved udgangen af hver måned afhængigt af den månedlige anvendelse af kreditten.
- 7 Denne kontrakt var efterfølgende genstand for forskellige ændringer og tilføjelser, som navnlig indebar, at dens varighed blev forlænget flere gange, og at det maksimale lånebeløb blev forhøjet.
- 8 I henhold til kontraktvilkårene skulle den overskydende likviditet, som var genereret af de forskellige enheder i koncernen, overføres til sagsøgerens konto, hvorefter sagsøgeren igen overførte den til en anden virksomhed (herefter »B«), der håndterede andelene i koncernen, udøvede aktiviteter af finansiell karakter og modtog og anvendte denne likviditet i Frankrig.
- 9 B's overskydende likviditet stod til rådighed med henblik på at opfylde finansieringsbehov for andre virksomheder i koncernen.
- 10 Tilbagebetalingen af de midler, som sagsøgeren havde ydet, afhang af selskabets likviditetsbehov i henhold til et tidligere godkendt *plafond*.
- 11 Til gengæld for anvendelsen af denne overskydende likviditet opkrævede sagsøgeren månedlige renter af B og udstedte en månedlig faktura på beløbet herfor, som blev anført på lånekontoen.
- 12 Eftersom de midler, som sagsøgeren betalte i henhold til kontrakten om centraliseret drift af likviditeten, var større end dem, som denne enhed modtog fra B, havde denne difference imidlertid karakter af en kredit, som blev ydet af førstnævnte til sidstnævnte, og udgjorde dermed en finansiering, som blev anvendt

af B, navnlig til efterfølgende finansiering af andre enheder i koncernen med henblik på at optimere håndteringen af likviditeten i den økonomiske koncern.

- 13 Der blev gennemført fire kontroller af generel karakter hos sagsøgeren vedrørende regnskabsårene 2014, 2015, 2016 og 2017, som gav anledning til efteropkrævninger af stempelafgift. For at undgå fremtidige kontroller foretog sagsøgeren forskellige afgiftsangivelser for regnskabsåret 2018 og indgav klage over opkrævningerne.
- 14 Den 19. marts 2020 blev klagen afvist.
- 15 Administración Tributaria (skatte- og afgiftsmyndigheden, herefter »AT«) fastslog, at disse transaktioner i henhold til artikel 7, stk. 2, i lov om stempelafgift ikke var omfattet af fritagelsen i denne lovs artikel 7, stk. 1, litra g), eftersom kreditoren (sagsøgeren) har hjemsted på det nationale område.
- 16 Den 29. maj 2020 anlagde sagsøgeren søgsmål ved en voldgiftsret, hvorved den foreliggende sag blev indledt.
- 17 De faktiske omstændigheder, som ligger til grund for den anfægtede afgørelse og den tilgrundliggende afgørelse, synes at være identiske, og det fremgår heller ikke, at der er sket lovændringer i perioden mellem den anfægtede afgørelse og den tilgrundliggende afgørelse.
- 18 Imidlertid anførte Tribunal Arbitral em Matéria Tributária (skatte- og afgiftsretlig voldgiftsret) i den anfægtede afgørelse, at artikel 7, stk. 2, i lov om stempelafgift, som begrænser fritagelsen i denne lovs artikel 7, stk. 1, litra g), til tilfælde, hvor kreditoren har hjemsted i Den Europæiske Union, ikke udgør en tilsidesættelse af den fri bevægelighed for kapital, eftersom bestemmelserne om stempelafgift uden forskel finder anvendelse på alle lovlige økonomiske transaktioner.
- 19 Derimod fastslog Tribunal Arbitral em Matéria Tributária (skatte- og afgiftsretlig voldgiftsret) i den tilgrundliggende afgørelse, at det forhold, at artikel 7, stk. 2, i lov om stempelafgift udelukker anvendelsen af fritagelsen i tilfælde, hvor låntageren (skyldneren) har hjemsted i Den Europæiske Union, og långiveren (kreditoren) er hjemmehørende i Portugal, udgør en restriktion for kapitalbevægelser som omhandlet i artikel 63, stk. 1, TEUF.
- 20 Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at den anfægtede afgørelse annulleres og erstattes med en anden afgørelse, som anvender den løsning, der blev valgt i den tilgrundliggende afgørelse, idet førstnævnte afgørelse er behæftet med en retlig fejl som følge af fejlagtig fortolkning og anvendelse af lovgivningen.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 21 Sagsøgeren har gjort gældende, at kontrakten om overdragelse af kredit kun er relevant for så vidt angår stempelafgift, når den medfører en (øjeblikkelig)

overdragelse af midler, men ikke når den kun indebærer en aftale om overdragelse af midler på et fremtidigt tidspunkt, som fastlægges senere, dvs. at afgiftsskylden (altså afgiftspligten) først indtræder, når disse transaktioner gennemføres. Sådanne transaktioner gennemføres først, når kreditten anvendes, ikke når kontrakten indgås, således at afgiftspligten indtræder, når kreditten anvendes (og ikke når den blot overdrages), hvorved betalingsevnen faktisk kommer til udtryk.

- 22 Sagsøgeren har gjort gældende, at afgiftspligten indtræder på tidspunktet for den faktiske »anvendelse«, og at det netop er på dette tidspunkt, at de øvrige betingelser for pålæggelse af afgiften, såsom de pågældende transaktioners territorialitet, skal være opfyldt.
- 23 I denne forstand »sker anvendelsen af midlerne på det sted, hvor brugeren modtager den ydede kapital, dvs. på det sted, hvor långiveren opfylder forpligtelsen til at overdrage kapital til låntageren«.
- 24 Hvad angår kravet om, at midlerne anvendes på det nationale område, er sagsøgeren af den opfattelse, at dette er tilfældet i den foreliggende sag, eftersom kapitalen modtages på en bankkonto eller et andet sted aftalt mellem parterne på Portugals område, således at det kan lægges til grund, at afgiftspligten er indtrådt på det nationale område.
- 25 Derfor anser sagsøgeren den fortolkning, som AT anlagde, da den foretog efteropkrævningerne for de tidligere år (2014 og 2015), hvorefter enhver kredittransaktion, hvor en af parterne har hjemsted på Portugals område, er underlagt stempelafgift, uanset om der er tale om långiveren eller låntageren, for at være fejlagtig.
- 26 AT har derimod gjort gældende, at når en af de deltagende parter ikke har hjemsted på det nationale område, finder de fritagelser, der er fastsat i litra g) og h) [i artikel 7, stk. 1, i lov om stempelafgift], kun anvendelse, såfremt kreditoren har hjemsted eller faktisk hovedsæde i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en anden stat, med hvilken Portugal har indgået en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formuesskatter (denne fritagelse vedrørende kreditorens hjemsted finder kun anvendelse, hvis skyldneren har hjemsted på det nationale område, idet der i modsat fald ikke foreligger nogen tilknytning, som gør det muligt at lægge til grund, at transaktionen har fundet sted på det nationale område).
- 27 Henset til retningen af kapitalstrømmene mellem sagsøgeren og B, skal det anføres, at kreditoren er sagsøgeren, som er den enhed, der yder kreditten, og hvis hjemsted er beliggende på det nationale område, således at de fritagelser, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra g) og h), i lov om stempelafgift, ikke finder anvendelse i henhold til artikel 7, stk. 2, i lov om stempelafgift.
- 28 Imidlertid har AT gjort gældende, at selv om lovgiver med første del af artikel 7, stk. 2, i lov om stempelafgift synes at have tilsigtet en begrænsning af anvendelsesområdet for undtagelsen i stk. 1, litra g), til finansielle transaktioner,

som udføres med deltagelse af hjemmehørende selskaber, og dermed at udelukke finansielle transaktioner, hvor en af de deltagende parter – moderselskabet eller datterselskabet – ikke har hjemsted eller faktisk hovedsæde på Portugals område, er denne hensigt ikke blevet fuldt ud realiseret, eftersom lovgiver, idet en sådan løsning ville kunne give anledning til forskelsbehandling af ikke-hjemmehørende selskaber, som ville kunne påberåbes både med henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og de af Portugal indgåede overenskomster om undgåelse af dobbeltbeskatning, har givet mulighed for, at fritagelsen fortsat finder anvendelse, når kreditoren har hjemsted eller faktisk hovedsæde i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en anden stat, med hvilken der er indgået en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter, medmindre de finansielle transaktioner udføres via kreditinstitutter eller finansielle selskaber med hjemsted i udlandet eller med udenlandske datterselskaber eller filialer af kreditinstitutter eller finansielle selskaber med hjemsted på det nationale område.

- 29 Dermed er finansielle transaktioner, som består i overførsel af saldooverskud på sagsøgerens bankkonto til den centrale konto, udelukket fra fritagelsen i artikel 7, stk. 1, litra g), i lov om stempelafgift, mens fritagelsen finder anvendelse på transaktioner, som udgør anvendelse af midler overført fra den centrale konto til sagsøgerens individuelle bankkonto, forudsat at de i denne bestemmelse fastsatte betingelser om tidsfrister og formål er opfyldt.
- 30 Det er ubestridt, at den omhandlede kontrakt i alle tilfælde fastsætter en automatisk forlængelse for perioder på et år, medmindre parterne meddeler, at den ikke skal forlænges, og i betragtning af, at dens gyldighedsperiode er blevet forlænget flere gange, er der tale om en kredit, som er blevet ydet i en periode af ubestemt eller ukendt længde, hvorfor det i henhold til lovgivningen og henset til, at fritagelsesbetingelserne er kumulative, for det første må konkluderes, at betingelserne for anvendelsen af fritagelsen i artikel 7, stk. 1, litra h), i lov om stempelafgift ikke er opfyldt.
- 31 AT har således konkluderet, at de omtvistede opkrævninger ikke er behæftet med nogen ulovlighedsmanget, hverken som følge af en fejlagtig fortolkning eller af nogen anden årsag.
- 32 Sagsøgeren har gjort gældende, at den fortolkning, der bør gælde, er den, der blev anlagt i den tilgrundliggende afgørelse, hvorefter den udelukkelse fra anvendelsesområdet for fritagelsen i artikel 7, stk. 1, litra g), i lov om stempelafgift, som er fastsat i samme artikels stk. 2, i tilfælde, hvor skyldneren (låntageren) ikke har hjemsted eller faktisk hovedsæde i Portugal, men i en medlemsstat i Den Europæiske Union, udgør en ubegrundet restriktion for den fri bevægelighed for kapital som omhandlet i artikel 63 TEUF, således at denne bestemmelse ikke finder anvendelse i henhold til artikel 8, stk. 4, i Den Portugisiske Republiks forfatning.

- 33 Ifølge sagsøgeren medfører anvendelsen af nævnte stk. 2 en restriktion for kapitalbevægelser, idet den fratager personer, der er hjemmehørende i en medlemsstat, muligheden for at drage fordel af en afgiftsfritagelse, idet denne restriktion fremgår klart af følgende omstændigheder:
- Långiver i Portugal + låntager i Den Europæiske Union = ikke fritaget i henhold til artikel 7, stk. 2, i lov om stempelafgift
 - Långiver i Den Europæiske Union + låntager i Portugal = fritaget i henhold til artikel 7, stk. 1, litra g), og stk. 2, i lov om stempelafgift
 - Långiver i Portugal + låntager i Portugal = fritaget i henhold til artikel 7, stk. 1, litra g), i lov om stempelafgift
- 34 Det vil altså sige, at en enhed med hjemsted i Den Europæiske Union, der (som skyldner) indgår en låneaftale med en portugisisk enhed, ikke har mulighed for at nyde godt af en fritagelse og skal betale en afgift, som ikke opkræves af en skyldner med hjemsted i Portugal, der indgår en låneaftale med en enhed med hjemsted i Den Europæiske Union eller med en enhed med hjemsted i Portugal, således at det er åbenbart, at der foreligger forskelsbehandling og en restriktion for kapitalbevægelser.
- 35 Der er ikke tale om en restriktion, som er tilladt i henhold til artikel 65 TEUF, eftersom situationerne må anses for at være sammenlignelige, og der ikke foreligger noget hensyn til almen interesse eller offentlig interesse, der kan begrunde denne forskelsbehandling.
- 36 Ifølge den assisterende offentlige anklager bør sagsøgerens argumentation tages til følge, eftersom bestemmelsen i artikel 7, stk. 2, i lov om stempelafgift, således som selskabet har gjort gældende, er udtryk for forskelsbehandling og udgør en ubegrundet restriktion for den fri bevægelighed for kapital, som er sikret ved artikel 63 TEUF.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 37 Den foreliggende sag vedrører spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelsen i artikel 7, stk. 2, i lov om stempelafgift, hvorefter kortfristede likviditetstransaktioner mellem to enheder, der er hjemmehørende i Portugal, eller hvor låntageren er hjemmehørende på Portugals område (og kreditoren er hjemmehørende i Den Europæiske Union), men ikke transaktioner, hvor låntageren (skyldneren) er hjemmehørende i en medlemsstat i Den Europæiske Union, og långiveren (kreditoren) er hjemmehørende i Portugal, er fritaget for stempelafgift, er forenelig med princippet om ikke-forskelsbehandling og princippet om fri bevægelighed for kapital som fastsat i artikel 18 TEUF, artikel 63 TEUF og artikel 65, stk. 3, TEUF, der finder anvendelse i den nationale retsorden i henhold til artikel 8, stk. 4, i Den Portugisiske Republiks forfatning.

- 38 Artikel 7, stk. 1, litra g), i lov om stempelafgift i den affattelse, der var gældende i 2017, fritog »finansielle transaktioner, herunder forfaldne renter, hvis løbetid er mindre end et år, såfremt de udelukkende har til formål at dække manglende likviditet [...], idet disse transaktioner udføres til fordel for et selskab, hvormed der består et kontrol- eller koncernforhold« for stempelafgift.
- 39 Imidlertid begrænser artikel 7, stk. 2, i lov om stempelafgift anvendelsesområdet for denne fritagelse, idet denne bestemmelse fastsætter, at nævnte litra g) »ikke finder anvendelse, når en af parterne ikke har hjemsted eller faktisk hovedsæde på det nationale område«.
- 40 Loven fastsætter dog en undtagelse fra udelukkelsen af denne fritagelse, »når kreditoren har hjemsted eller faktisk hovedsæde i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en stat, med hvilken Portugal har indgået en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter, i hvilket tilfælde fritagelsen finder anvendelse«, og såfremt der ikke tidligere er gennemført finansieringstransaktioner med kreditinstitutter eller finansielle selskaber med hjemsted i udlandet eller med udenlandske datterselskaber eller filialer af kreditinstitutter eller finansielle selskaber med hjemsted på det nationale område.
- 41 Som det blev fastslået i de modstridende afgørelser, der blev truffet i de respektive procedurer, havde en af de deltagende parter i *cash pooling*-transaktionen ikke hjemsted eller faktisk hovedsæde på det nationale område, men derimod i Frankrig, således at anvendelsen af fritagelsen principielt er udelukket, og transaktionen er underlagt stempelafgift i henhold til artikel 7, stk. 2, i lov om stempelafgift.
- 42 Endvidere er betingelserne for, at undtagelsen fra udelukkelsen af fritagelsen finder anvendelse, ikke opfyldt, idet den nævnte artikel 7, stk. 2, fastsætter, at retten til fritagelse kun gælder, når kreditoren har hjemsted eller faktisk hovedsæde i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en stat, med hvilken Portugal har indgået en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter, en omstændighed, som ikke foreligger i denne sag, eftersom sagsøgeren har hjemsted i Portugal.
- 43 I henhold til denne bestemmelse gælder der ikke en fritagelse for stempelafgift i tilfælde af *cash pooling*, når kreditoren har hjemsted eller faktisk hovedsæde i Portugal, og skyldneren er hjemmehørende i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en stat, med hvilken Portugal har indgået en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning.
- 44 Her opstår det ovenfor anførte spørgsmål om foreneligheden mellem den nationale lovgivning og EU-retten.
- 45 I den tilgrundliggende afgørelse blev det lagt til grund, at Domstolens praksis gjorde det muligt at give et klart svar på de EU-retlige spørgsmål, der var opstået, uden at det var nødvendigt at indgive en anmodning om præjudiciel afgørelse i

henhold til artikel 267 TEUF om, hvorvidt artikel 7, stk. 2, i lov om stempelafgift er uforenelig med EU-retten. I den anfægtede afgørelse blev det også lagt til grund, at det ikke var nødvendigt at indgive en anmodning om præjudiciel afgørelse, selv om der blev valgt den modsatte løsning.

- 46 I den tilgrundliggende afgørelse blev der henvist til Domstolens dom af 14. oktober 1999 i sag C-439/97, Sandoz GmbH, idet den heraf følgende retspraksis blev sammenfattet således:
- Forbuddet i artikel 63 TEUF, stk. 1, (tidligere EF-traktatens artikel 73 B, stk. 1, og artikel 56) gælder alle restriktioner for kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande (præmis 18).
 - En lovgivning, som medfører, at personer, der er hjemmehørende i en medlemsstat, fratages muligheden for at drage fordel af en manglende afgiftspligt, som måtte gælde for lån, der optages i udlandet, udgør en foranstaltning, der kan afholde dem fra at optage lån hos personer, der er etableret i andre medlemsstater (denne doms præmis 19, hvori der henvises til dom af 14.11.1995, Svensson og Gustavsson, C-484/93, Sml. I, s. 3955, præmis 10).
 - Det følger heraf, at en sådan lovgivning udgør en restriktion for kapitalbevægelser, som omhandlet i artikel 63, stk. 1, TEUF (tidligere EF-traktatens artikel 73 B, stk. 1, og artikel 56) (præmis 20).
- 47 Det blev fastslået i den tilgrundliggende afgørelse, at anvendelsen af den fritagelse, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra g), i lov om stempelafgift, netop er udelukket i denne situation. I lyset af denne bestemmelse fratages personer, der er hjemmehørende i en medlemsstat (i dette tilfælde Frankrig) muligheden for at drage fordel af en manglende afgiftspligt, som måtte gælde for lån, der optages i udlandet. Ifølge den tilgrundliggende afgørelse ændres dette resultat ikke af, om den afgiftspligtige person er kreditoren (sagsøgeren) eller skyldneren.
- 48 Den omstændighed, at den afgiftspligtige person er kreditoren (sagsøgeren) og ikke skyldneren (med hjemsted i Frankrig), var afgørende for, at der i den anfægtede afgørelse blev valgt den modsatte løsning.
- 49 I den anfægtede afgørelse blev det fastslået, at de omhandlede bestemmelser om stempelafgift ikke medfører, at afgiftspligtige personer (kreditorer eller långivere) med hjemsted i Portugal behandles forskelligt i skatte- og afgiftsretlig henseende afhængigt af deres låntageres nationalitet eller hjemsted. I alle disse tilfælde finder den afgift, der er fastsat i afsnit 17.1.4., anvendelse, og låntagerne for en kreditor eller långiver med hjemsted på det nationale område behandles som indehavere af en økonomisk interesse i deres egenskab af brugere af den ydede kredit ikke forskelligt afhængigt af deres konkrete nationalitet eller hjemsted. I begge tilfælde kan låntagerne, såfremt den afgiftspligtige långiver begår en overtrædelse, sagsøges på grundlag af ordningen for uberettiget afgiftsbetaling i en andens sted.

Hvis skyldnere med hjemsted i Portugal beslutter at indgå lånekontrakter med kreditorer, som har hjemsted i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union, bærer de heller ikke en større afgiftsbyrde med hensyn til stempelafgift, som forhindrer dem i eller afholder dem fra at indgå sådanne kontrakter. Med andre ord bliver skyldnere med hjemsted i Portugal ikke på noget tidspunkt straffet alene for at have indgået en låneaftale med en ikke-hjemmehørende långiver i stedet for en hjemmehørende långiver. I den anfægtede afgørelse anføres det endvidere, at stempelafgiften i forbindelse med *cash pooling*-kontrakter påhviler kreditorerne direkte, og ikke skyldnerne, idet disse parter ikke befinder sig i objektive sammenlignelige situationer, og at der ikke bør anvendes identiske regler på forskellige forhold eller forskellige regler på identiske forhold.

- 50 Henset til den foreliggende sags særlige omstændigheder, som rejser tvivl om fortolkningen af EU-retten og har givet anledning til modstridende fremgangsmåder, er det nødvendigt, at Den Europæiske Unions Domstol udtaler sig direkte om det forelagte præjudicielle spørgsmål.